

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

actiefonline@gmail.com

2e jaargang, nummer 35

We leven voorlopig nog in deze materiële wereld. Daar is niets mee mis. Daar kunnen we niet eens iets aan doen. Maar waar het om gaat is dat de wereld niet in ons leeft. Er is heel wat meer dan de wereld. Onze bestemming ligt ergens anders en daar gaat de Oppepper deze week over.

Oppepper

Toen ik laatst, door zorgen overmand, aan de oever van een beekje was gaan zitten om wat rust te vinden, viel mijn oog op wat kleine vliegjes die speels over het water scheerden. Ik was verbaasd toen ik zag dat die kleine insecten soms zelfs een bad leken te nemen en hun kleine lichaampjes onderdompelden in het snel stromende water van de beek. Maar terwijl ze dat deden hielden ze hun vleugeltjes steeds netjes uit het water, zodat ze direct na hun bad weer veilig konden opstijgen in de lucht. Opeens drong het tot me door dat ik iets van die beestjes kon leren. Hier leven we, in deze wereld met al haar beslommeringen en verplichtingen en we kunnen niet anders dan er een goede duik in te nemen. Maar onze vleugels, de vleugels van ons geloof, mogen niet nat worden. Die moeten we buiten de wereld houden zodat we meteen weer kunnen opstijgen naar de hemelse oorden van geloof, hoop en liefde.

Wat een prachtige toekomst

Stel je eens voor; je staat 's morgens op en doet de gordijnen open. Het zonlicht van een nieuwe dag stroomt de kamer binnen. Een dag vol beloften en pracht. De hele schepping zingt en straalt en dankbaarheid vult je hart. "Fijn," denk je, "dat wel, maar dat gebeurt me wel vaker. Zo bijzonder is dat niet." Maar deze dag is anders. Want dit is de dag van God. Deze dag kent geen pijn meer. Op deze dag wordt niemand nog ziek. De dood is overwonnen en de vloek van de zonde en de opstandigheid tegen God en het leven heeft geen invloed meer op ons. Deze dag gaat nooit voorbij. Dit is de hemel. Het is de plaats die Hij voor Zijn kinderen heeft klaargemaakt. Soms ervaren we ook nu een 'hemelse dag'. Dan mogen we als het ware even ruiken aan de erfenis die God voor ons heeft klaarliggen. Maar voorlopig blijft het toch bij 'even ruiken', want alhoewel Jezus de prijs voor onze hemelse toekomst reeds heeft betaald, zucht en steunt de hele schepping nog steeds onder de gevolgen van de zonde en het menselijk kwaad. En dat blijft zo tot op de dag dat Hij wederkeert en Zijn kinderen verzamelt uit alle windstreken en de poorten van de eeuwigheid opengaan. Daar waar vreugde heerst en liefde de maatstaf is. Hier kunnen de leugen en het kwaad niet via een stoffige, door distels overgroeide sluiproute ongezien de hemel binnendringen en de bewoners vergiften met angst en onrecht. Hier heerst het licht. Hier heeft het duister snel zijn biezen gepakt. Dit is de dag waarop wij leren leven op de manier die God altijd al voor ogen had, in een volmaakte gemeenschap, met een volmaakte regering en een volmaakte toekomst. De dag van het Koninkrijk van God. Zorgen kunnen ons hier niet langer kwellen, want Jezus veegt onze tranen over de fouden uit ons aards verleden teder af en gebruikt ze als bouw materiaal voor ons eeuwige geluk. De prijs is betaald. Het contract is getekend. Het is volbracht. Wij zullen nooit een telefoontje krijgen waarin een onpersoonlijke stem ons koeltjes mededeelt dat het helaas niet door kan gaan omdat God er geen gat meer in ziet. Het bestemmingsplan blijft onveranderd. Gods plan is voor eeuwig en Zijn woorden staan vast als een rots. Ja, soms zijn er ook nu al hemelse dagen. Wat kan het leven toch mooi zijn... maar het is niets, helemaal niets vergeleken met de toekomst die onze Vader voor ons in gedachten heeft.